

"geen zwussen"

De zwaluwen vlogen de mussen voorbij. 'Zulke ordinaire vogels', piepte ma naar pa, 'moet je hun kleding zien, èchte arbeiderskleding, nee, dån wij, onze jacketten steken daar toch wel erg bij af, en dan dat gebedel van die kneuzen bij de mensen, ik wil niets, maar dan ook niet met ze te maken hebben en dat geldt voor jullie allemaal', snerpte ze naar haar kroost dat achter haar vloog.

'Ja ma,' klonk het zuchtend, want ma zat weer eens op haar stokpaardje, de deftige stand versus de arbeidersstand. en dat viel nooit in het voordeel van de laatste uit. Zebedeus, die een beetje verliefd was op Mieke Mus zweeg. Het was een onmogelijke liefde, dåt wist hij ook wel, want nakomelingen konden er niet van komen, en dáár ging het toch om in het leven en wie had er nou ooit van zwussen gehoord of van maluwen? Maar een beetje vrijen dåt kon toch geen kwaad?

Dus piepte hij er af en toe tussenuit als de rest niet oplette. Ach het was maar een musje, dåt wist hij ook wel, maar als scharreltje kon het toch geen kwaad.

© juli 2010, Alida, BasicPublishing.nl